

Bram Vermeulen, Niet Ik

En als ik niet meer remmen kan
Ik kijk de tegenligger aan
Ik zie de angst in zijn gezicht staan
Nog vijf meter te gaan
Zijn het mijn handen die rukken aan het stuur
Niet ik

En als mijn bed een gevangenis is
De lange weg naar de wc
Is bezaaid met lege flessen drank
Ik ruik niet eens de stank
Zijn het mijn benen die om volle willen gaan
Is het mijn lichaam dat nog niet is voldaan
Niet ik, niet ik

Het moment dat je toegeeft
Hou je op met bestaan
Want het water trekt je altijd naar beneden
Een zachte hand
Een leven geleden

Als ik nog dertig kilo weeg
Wat rest, is botten en wat vel
Ik kan al maanden niet meer staan
Ik kan je niet verstaan
Zijn het mijn ogen die de zon willen zien opgaan
Is het mijn lichaam dat niet ophoudt met bestaan
Niet ik, niet ik

Het moment dat je toegeeft
Is het einde nabij
Want de bodem van de afgrond roept altijd
Een kleine stap
Verleden tijd

En het zijn mijn ogen die kijken
Niet ik
En het zijn mijn handen die reiken
Niet ik, niet ik